ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

40 ՓԱՐԱ — ԼԱՆԴԷՍ ԱԶԳԱՅՔՆ — ՓԱՐԱ 40

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԻ լուրաքանչիւր շրջանը 52 օրինակ է։ Շրջանին գինն է Պոլսոյ համար 40 գահեկան, կանխիկ։ Կիսաշրջանը՝ 26 թերթ 20 գահեկան։ Հատը 30 փարայ։ Գաւառաց համար շրջանին գինն է թղթատարի ծախքով 50, կիսաշրջանը 26 գահեկան։

Ծանուցման տողը 2 գահեկան։ Անվճար նամակ չ'ընդունիր։ Չի հրատարակուած գրութիւնք եւ չեն տրուիր։ Նամակ եւ գրութիւնք ուղղել՝
առ. Տիրան Գ. Փափազեան
Պոլսոյ Ա'ի ճատտէսի Գիւմուշանէյին մուտքի թիւ 62

ԹՎԻ 15 Գ. ՏԱՐԻ — 1888 — ՊԱՐԱՍԿԵՎԻ ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ

ՆՈՐ

ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Գրական տոպարէզի վրայ իւր բաղմաթիւ հրատարակութիւններուն բաղմաձանօթ Յակոբ Էֆ. Հաճեան, այս անգամ Սուրհանդակի խմբագրութիւնը ստանձնած է.

Այս կարգադրութեամբ, Սուրհանդակի պարբերականութիւնը յայտնի է թէ աւելի ճոխ պիտի ըլլայ; ակէ զատ Հաճեան էֆէնտիի հրահանգիչ եւ զուարճալի յօդուածներուն ընթերցասէր ժողովրդեան մէջ գտած ընդունելութիւնն անշուշտ մեզ քաջալերը պիտի ըլլայ յառաջիկային թերթերնուս դիրքը մեծցնելու. բայց առ այժմ նախկին դիրքովը պիտի հրատարակուի մի անգամ շաբաթ օրերն։

Հաճեան էֆ. իւր մի քանի անձնական գործոց պատճառաւ յաջորդ թուով պիտի սկսի թերթիս խմբագրութեան. այս առթիւ, կը ծանուցանենք Մեծարոյ ընթերցողաց որ իւր հեղինակած և մաս առ մաս Ծաղկի մէջ հրատարակուած ԿԵՆԱՑ ԽԱՂԵՐ անուն վիպասանութեան երկրորդ հատորը՝ գարձեալ մաս առ մաս Սուրհանդակի մէջ պիտի շարունակուի։

Արդ Սուրհանդակի տարեկան բաժանորդագրութեան գինը անփոփոխ մնալով, ձեռքէ ծախուածներն այս թիւէն սկսեալ հատը 40 բարայի պիտի վաճառուի. յուսալով որ Մեծարոյ Ընթերցողք իւրեանց քաջալերութիւնը չպիտի զլանան մեզ, պիտի ջանանք ի մօտոյ թերթիս ծաւալը մեծցնելու։

——

Մեր ԶԱՆԹԱ անուն՝ Թրքատառ և շաբաթական զուարճախրթին առաջին թիւը հինգշաբթի օրն հրատարակեցաւ, որուն խմբագրութիւնը նոյնպէս Յակոբ Էֆէնտի Հաճեան ստանձնած է, եւ որոյ հեղինակած ԲԵՐԱՅԻ ԳԻՇԵՐՆԵՐ անուն վիպասանութեան տաճկերէն թարգմանութիւնը մաս առ մաս Զանթայի մէջ երկրորդ թիւէն սկսեալ հրատարակուիլ պիտի սկսի։

ԱԶԳԱՅՔՆ

ԼՈՒՐԵՐ

ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ

Հինգշաբթի օրուան գումարուած Երեսփոխանական ժողովոյ մէջ, քուէից բացարձակ առաւելութեամբ Կ. Պոլսոյ Հայոց Պատրիարք ընտրուեցաւ Արմաշու Վանահայր Ամենապատիւ Տ. Տ. Խորէն Եպիսկոպոս Աշքեան։

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ.

——

Երեքշաբթի օրն ըստրութեամբ տեսանք՝ երկու շաբաթուան համար դադարեալ Մանդումէի Էֆէնտիի լրագրոյն վերսին հրատարակութիւնը։

Յաջողութիւն մաղթելով մեր յարգոյ պաշտօնակցին իւր յարատեւել սկսելուն համար ի սրտէ խնդակցութիւնս կը յայտնենք։

ՊԱՏՄԱՌԹԻՒՆ
ԶՄԻՒՐՆԻՈՅ

ՎԵՐՋԻՆ ԱՆՑԻՑ

(Շար. տես թիւ 13)

Վերջապէս Մամուրեան էֆէնտի անուրիրոյ էր քաջալերեցաւ թէ՝ ինք և Մելքիսեդէկ սրբազան՝ որ կողմ ալ դառնային, ի՛նչ կերպով ալ շարժէին, անհնար պիտի ըլլար իրենց ազատ մնալ բամբասուելէ. սակայն դէմ Ս. Առաջնորդն իր պատճառաւ կրած և կրելիք ընդդիմութիւններէն միանգամ ընդ միշտ ազատելու համար, հաւատակ Զմիւռնի ազգամիտ հայոց բիւրաւոր թախանձանաց, խնդրանքներուն կը համարի հրաժարիլ զպրոցական տեսչութենէն, և արժանաւորին՝ այն է (հանգուցեալ) Իփէքճեան էֆ.ի թողուլ զայն, որ նոյն միջոցին իւր խնդրանքաւ Կրթական խորհրդոյ կողմանէ Իզմիր կանչուած էր։ Սակայն կը ցաւինք ըսել թէ, Իփէքճեան էֆէնտի ալ հոգիս կը կարդանայ առ առաւելն 16 ամիսներ վարել այդ տաղտկալի պաշտօն, ի պատճառս Կրթական խորհրդոյ անհամաձայն ընթացքին և երկուստեք յարուցուած նորանոր հակառակորդներու, և հրաժարելով կը փութայ քիչ օրէ վերադառնալ ի Պոլիս. հետևաբար այդ պաշտօն առ ի չգոյէ ուրիշ արժանաւորագոյնի մը, վերտին կու գայ կը ծանրանայ Մամուրեան էֆ.ի վրայ, զոր յոյժ դժուարաւ կը համակերպի ընդունիլ այս անգամ և այն ալ առ ժամայ կերպով։

Ահա այս պատճառաւ հինգերորդ կուսակցութիւն մ'ալ երևան կելնէ Իզմիրի մէջ ընդդէմ Մելքիսեդէկ Սրբազանի. այս կուսակցութեան գլխաւոր առարկութիւնն էր թէ ինչո՞ւ Գեր. Առաջնորդն չէր հաւանած գործադրութեան դնել Իփէքճեան էֆ.ի անիրանալի ծրագիրն, որ թէև յոյժ օգտաւէտ, սակայն մեծագումար դրամագլուխի մը կը կարօտէր որու չէր կարող գոհացում տալ երբէք Իզմիրի Ազգային արկղը և վարժարանաց համար սահմանեալ գումարը, թէև բաւական յաւելում մ'ալ եղած էր. այս առարկութեան հեղինակներն կը հաստատեն, այն ժամանակի Կրթական խորհրդոյ անդամք Գալուստ Կոստանդեան, Մ. Նուպարեան և Գրիգոր Մսերեան էֆէնտիք որք իրենց թշնամալից դիտողութիւններն պարզած էին «Գալրոցական Խնդիր» անուն տետրակի մը մէջ։

Զմռնանք ըսել սակայն թէ Գալուստ էֆ. Կոստանդեան և Գ. Մսերեան այլ անձնական պատճառներ ունէին հակառակելու Ս. Առաջնորդին դէմ. առաջինն՝ «Մէթոտի վրայ» անուն ազգավնաս գրքի մը երկրորդ հատորի հրատարակութիւնն և առաջնոյն տարածումը արգիլելուն, իսկ երկրորդ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցոյ օրինաց հակառակ՝ ամուսնական ծանր ամբարշտութիւն մը գործած պահուն եկեղեցական օրինաց խստութիւնն անաչառաբար ի գործ դնելուն համար։ Երկու պատճառներ որք միւսներու նման, չէին կրնար արտա մը բերել Գեր. Մելքիսեդեկ սրբազանի իրական հարաւոյն։

Մեր մինչև ցարդ գրածներով կը յուսամ թէ յաջողեցանք՝ նիւթին ընդարձակութեան հակառակ, համառօտակի ամփոփել հոս 5–6 քինախնդիր կուսակցութեանց յարուցած անոսի պատճառանքներն. պատճառանքներ՝ որք սակայն քաջքշուելով կրնային օր մը դժնդակ երկպառակութեան մանել զաւառը և վարձեալ խռովարարներու ու չարախօսներու ձեռամբ 10 տարուան մէջ, ուրիշ շատ խաւերու մէջ ալ տարածուիլ, ինչպէս որ պատահեր է ի վերջէ. վասն զի այդ անհաչտելի հակառակորդք գոգցես երդուած էին յաւիտենապէս ոխակալ ըլլալ այն անձին դէմ որ իւր բոլոր առաջնորդութեան օրերն իւր պարտաւորութիւնը ճանչնալէ զատ յանցանք մը չէ գործած զաւառին մէջ։

Նոյն միջոցին Ար. արլյս Արարատեան լրագիրն որ դադրած է եղեր բարեյիշ. տակ խմբագրին մահուամբ. վերտին կ'սկսի հրատարակուիլ, խնամակալութեամբ Յովհաննէս Բիլիճեանի և խմբագրութեամբ պատուելի Տ. Հայրապետ Թ. Սաւալանեանի։

Այս վերջինն որ խմբագրութեան ձեռնարկէ մեկ երկու տարի առաջ վերադարձեր էր Երուսաղէմէն և Մելքիսեդէկ սրբազանի ամենէ մօտաւոր բարեկամն էր, իր Իզմիր հաստատուելէն հաք ջանքեր ըրած է Մեսրոպեան Վարժարանի հոյակապանութեան բաղմամեայ և արդիւնաւոր ուսուցիչ Սարգիս էֆ. Պալապանեանի տեղ անցնիլ, սակայն Մամուրեան էֆ. իբրև Տեսուչ՝ կընդդիմանայ այդ փոփոխութեան տեղի ունենալուն. Սաւալանեան էֆ. յուսաբեկ՝ երբ խմբագրութեան կը ձեռնարկէ՝ առանց աջ և ձախ նայելու իւր բոլոր ճիգը կը թափէ՝ իւր քընադատական յախտուն յօդուածներով հրաւիրել բոլոր հակամամուրեանները զալ ու միսնալ իւր դրօշին տակ, անանկ որ քիչ ատենի մէջ այդ յարդանաց արժանի թերթը կապիտալին կամ Արշակաւան մը կը դառնայ դաս մը Զմիւռնական գրչակներու համար որք ուրիշ թերթերէ մերժուած էին ալ դէն։

Առ այս տիկին Թագուհի Պալդազարեան, տեսնելով որ իւր բարեյիշատակ ամուսնոյն վերջին կամաց հակառակ՝ թերթը այլ և այլ կուսակցութեանց գործի կը դառնայ և պատուաւոր բարեկամաց դժգոհութեան տեղի կուտայ, արդարութեան պարտ մը կատարելով անմիջապէս ձեռքէն կառնու թերթն և քանի մը չարաթներ Նշան էֆ. Միրզայեանի խմբագրութեան յանձնելէ հաք հուսկ կը պարտաւորի հանդուցեալ Սվաճեան Յարութիւն էֆ.ի վաճառել թերթին խմբագրութիւնն, որ նոյն միջոցին հետամուտ եղած էր, թելադրուելով մի քանի բարեկամներէ, կամ լաւ եւս ըսեմ Մելքիսեդեկ Սրբազանի անհաչտ թշնամիներէ։

Սվաճեան Յարութիւն էֆ. բարեհամբոյր և ազնիւ երիտասարդ մ'էր. Յարիգէ՝ կը ճանչեմ զինք ուր եկած էր իրաւագիտական ուսումն աշխատելու. մտացի ու կարող լեզուագէտ, և բնաձիր տաղանդ մ'ալ ունէր որ կըրնար զինքը ապագային գիտական մեծ մարդ մ'ընել. սակայն աւա՛ղ որ չէր յաջողած, թերեւս գաւառացի մ'ըլլալուն պատճառաւ, Զմիւռնի պատուաւոր դասուն մէջ մուտ գտնել, և մի քանի բարոյականի մարին կասկածելի անձանց ընկերակցութեամբ ոգելից ըմպելիաց գերին դառնալով քիչ ատենի մէջ կորուսեր էր իւր առողջութիւնն և իւր ծանրապէս հիւանդացած պահուն Կ. էֆ. Սաեփանեան կը ձեռնարկէ խմբագրութեան, որ նոյն միջոցին պատուաւոր ամուսնոյ մը կիներ առնանդելով հռչակեր է թէ դաղտնապէս ամուսնացեր է նորա հետ, հետևաբար հա-

կառակ Կրօն. ժողովոյ կողմէ իրեն եղած ազդարարութեանց կը շարունակէ կենակցիլ այդ կնոջ հետ։ Բնական է թէ Սահեփանեան էֆ. որ նախապէս Ոսկանեանի և Եդեսեանի խնդրին հակառակորդ մ'էր Գեր Առաջնորդին, այս վերջին ծանուցեալ խնդրով առաւել պիտի զայրանար և իւր կրից յաղուրդ տալու համար Արշալոյսի խմբագրին հիւանդութեան նեղկացած ատենէն հաղիւ պիտի կարենար օգտուիլ, ինչպէս որ պատահեր էր ալ։

Ահա այդ միջոցին է եղեր՝ որ Եդեսեան խնդիրէն հոգ՝ առաջին անգամ ըլլալով Զմիւռնի վերատին խռովութեան և երկպառակութեան կը մատնուի, զի Սահեփանեան էֆէնտի մը այլ քանիներու ընկերակցութեամբ այնքան ծանր ու յարձակողական յօդուածներ կը հրատարակէ Գեր. Առաջնորդին և Մամուրեանի դէմ, որու չանգուրժելով Քաղաքական ժողովն, կը պարտաւորի թղթերի մը գրելով Վալիին խնդրել որ հարկ եղածն ի գործ դրուի Արշալոյսի անլուր և անիրաւ յարձակումներն լռեցնելու համար։ այս թղթերին վրայ՝ Սվաճեան էֆ. թէև հիւանդ, 24 ժամ բանտարկութեան կը դատապարտուի և թերմը կը խափանուի։

Սոյն պատժոյ գործադրութիւնն անմիջապէս ոտք կը հանէ բոլոր հակառակորդներն, ամբաստանութիւններ և փողոցի կռիւներ ամեն կողմ երևան կելնեն, հակառակորդներու կողմէ ամբաստանեալ՝ մեր բարեծաղիկ Արմէնը ձերբակալելու համար ոստիկանութիւնն քանի մը պատուաւոր տուներու մէջ խուզարկութիւններ կը կատարէ ի զուր, վասն զի Արմէն նոյն պահուն անաղեակ պատահած իրարանցումէն՝ գիւղը կը գտնուէր։ չմոռնանք ըսել թէ այս հակառակորդ խումբերուն միացած էր նաև դրպրոցականներու խումբ մ'ալ, որոց պարագլուխ կը հանդիսանար Թ. Դերձակեան անուն ինքնակոչ Բօղէսիրէրն, որ նոյն ժամանակ Արշալոյսի անօրէն գործակատարն է եղեր։

Արշալոյսի վերաբացուելով և Սվաճեան էֆ.ի մահուամբ կիրքերն թէև կը հանդարտին պահ մը, սակայն հակառակորդք անընդհատ ատելիներ կորզնեն նորանոր խնդիրներ յարուցանելու։ այդ խնդիրներն էին Կաթողիկոսի յիշատակութեան խնդիր, Շահպազանեանի խնդիր, որք բնաւ վերաբերութիւն չունէին Զմիւռնեան խնդիրներուն հետ, և ի վերջ բանիս կու գայ կը հասնի Զմիւռնիոյ գերեզմանատան խնդիրն, որ վերջին խնդիրն պէտք է նկատուի Զմիւռնիոյ անցից։

Գերեզմանի հարիւր տարիներէ ի վեր անգործածելի մնացած և մեռեալ մ'իսկ չթաղուած չոր ու անբերրի հողի մը վրայ կրպակներ կառուցանելու ազդաշան խորհուրդը՝ կրօնական ջերմ նախանձայուզութեամբ կը վառէ այն խմբիրցի հակառակորդներն որոցմէ մին «Պատասխան մի» անուամբ տետրակով Եկեղեցիները ծաղել և անոնց տեղ դպրոցներ կառուցանել կը յորդորէր, ուրիշ մը Մէթոտի վրայ անուն դրքին տարածումը օգտակար կը հռչակէր, և ո՞ր քիչ մ'ալ սուրբերն ու եկեղեցին կը ծաղրէր բարձրաձայն, որոց հրատարակութիւններն ակներև վիճակներ են սոյն մեր ըսածներուն։ այնպէս որ սակերատաց փոխադրութեան խնդիրն ոտք կը հանէ մինչև իսկ տան անկիւնները կը ծածկող հնամի պուռաւ խոխոններն, որք կը զրգռեն իրենց թոռները ընդդիմանալ այդ փոխադրութեան կարի անախորժ միջոցներով, և որոց անխորհուրդ չարժմանց զոհ կերթայ յանմեղս Գեր. Մելքիսեդեկ Սրբազան։

Ահա այս է Գեր. Առաջնորդին Իզմիրէ հրաժարելուն վերջին պարագան որ աւելի անպատուաբեր եղած էր նոյն գաւառի հայ ժողովրդեան, քան Սրբազան Առաջնորդին, որ իւր անդնահատելի արժանեաց միշտ առաջնական տեղ մը կը գրաւէ հայ կղերին մէջ։

Ահա այսքան տեղեկութիւն միայն կարողացայ քաղել ուղեւորութեանս կարճ ժամանակին մէջ Իզմիրի անցից նկատմամբ, զոր չեմ կարծեր թէ Իզմիրցի մ'իսկ համարձակի հերքել։

Մուցուածներուն համար կանխաւ ներողութիւն խնդրելով՝ կը մնամ միշտ բարեհամբ, ՈՒՂԵԻՈՐ

ԾՈՒԱՎԷՊ

ԲԺՇԿԱԿԱՆ

ԽՈՐՀՐԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

(Գօնսիլիաստօն)

(Շար. և վերջ տես թիւ 14)

Մինչև այն ատեն ունկնդիրք առանց ընդմիջելու մտիկ ըրին տօքթէօր Միլլէրի պատմութիւնը։

Երբ պատմութեան այս կէտն ըսաւ, բոլորքթիկնաթոռներն ծերունի պատմիչին շուրջը միահաղոյն մերձենալու համար ճանչեցին։

«Տօքթէօր, դուշեց մարգիզուհին անհամբեր, շատ լաւ իսկ ըսէք մեզ, ուր կուզէիք ատենի ամեն առաւօտ զօրիօրդ Վան—Օվէն։

—Եւ ո՞ւր պիտի տանէի, Պատասխանեց ծանրութեամբ, ուղղակի աղքատաց տունը, իմ սովորական այցելութեանցս։ Կերդնում ձեզ որ անդ կը գտնուէր Էտիթի համար համակրուելու, յուզուելու, արտասուելու, գործելու և ապրելու շատ բաներ։ Ամենեին չմնայեցի իրմէ ոչ մի թշուառութիւն, ոչ մի վիշտ, և ոչ մի իրական արամ, առմեն ալ ցոյց տուի։

«Ազնիւ և առատաձեռն աղջիկ։ . . Ահ, լաւ դուշակեր էի նորա սիրան։

Առաջին տան մէջ, ուր կայ առինք, պարտաւորեցայ զինքը գրեթէ գիրկս առնելով մինչև հինգերորդ դատիկոնը հանել։ Երկրորդ ցերդնամէջը մինակուկ եկաւ։ Երրորդին, ինձմէ շատ առաջ հասած էր։ Սակայն մատաղ աղջիկան փոքրիկ քսակին մէջ ալ սատակ չմնայ։

Ձեզ փոխ կու տամ, ըսի նմա, մի՛ երկնչիք

Վան—Օվէնը չե՛նք կործաներ, մխիթարելու եւ նպաստելու համար ուրիշ միջոց մալ կայ։

—Ո՞րն է։

—Օն յառաջ երթանք... պիտի տեսնէ՛ք։

Խեղճ եօթանասնամեայ մը որ անկելանոց դըրուիլ կը ինդրեր չէր յաջողած ուստի յոյսահատ իւր մահուանը կոպասէր։

Դեռ երէկ, կըսէր մեզ, ներքին գործոց պաշտօնէին քսաներորդ անգամն ըլլալով դրեցի։

—Նախարարը մեր աղդականներէն է, մրմռաց ծաղկահաս ընկերուհիս։

Դարձեալ քիչ մը հեռուն, աղքատ աղջկունք, որոնց լաւագոյն ինչքն էր միայն համեստ ու պարկեշտ, և այդ արժանապէս վճարուած գործ պէտք էր։

Դժբաղդաբար Էտիթ իւր կար կարողը, հանդերձապահը, դերձակ Նորաձեւուհին են. ունէր։

Սակայն աւելի անդին, դէմերնիս ելան դրեթէ մերկ ու աղքատ մանկիկներ։.. ուրիշներ ալ պիտի հանդիպէին։ կատարեալ ղրկում մը... խանձարրաղա՞ւրկ,

Գործը դանուեցաւ, նոյնպէս ալ կնքամայրն։

Ապա իմանք իմ արուեստաւուհեայս մասն.

Քանի մը ընքուշ քաջալերութիւն կըրնան ըստեղծել մե՛ծ մարդեր։

Վերջապէս մեր այցելութիւնքը վերջացան ամբողջ ընտանիքի մը, որք հիւանդութեան, աղքատութեան մատնուած էին, զի անդրանիկնին իրենց միակ ապաւէնը, զինուոր էր հինգ տարիէ հետէ, և յոյսահատելի էր արձակուրդ մը ստանալէ զոր իւր վաշտին գնդապետը կը մերժէր, այդ վաշտը յայնժամ՝ի Կրընօպլ պահակագունդ էր։

«Ի Կրընո՛պլ, պոռաց Էտիթ ցնծագինս, գնդապետն հօրս մտերմագոյն բարեկամներէ մէկն է ի՛նչ բարերաղդութիւն, ի՛նչ բարի պատեհ։

—Զաւա՛կս, պատասխանեցի ճակատն համբուրելով, ձեղի պէս հարստութիւն, բարձր դիրք, մատաղատի դեղեցկութիւն ունեցողները միշտ պատեհութիւն կունենան։

Վերջապէս երբ ապարանքը վերադարձանք, Էտիթ յուշատետրս առաւ ձեռքէս, և աչքիս ծայրովը, առաջին երեսին վրայ կարող եղայ ընթեռնուլ։

1. Ցուն վերադարձիս, խօսիլ հօրս։

2. Այս երեկոյ դրել՝ի Կրընօպլ։

3. Վաղիւ առաւօտուն. նախարար աղդականիս տունը։

4. Ծանուցս համար սատցուածք։

5. Դարձեալ հօրս հետ «արուեստաւուհիներուս մասնի» համար են.

Էտիթ արդէն իսկ կը հասկընար թէ երբ տան և վեց տարեկան հասակ մ՝ունէր և բաւական ալ դրամ, իրաւունք չուներ դատարկաստուն մնալ. եւ մանաւանդ մեռանիլ։ Ինքզինքն օգտակար լինել կ՝ զդար, այլ ես կ՝սկսէր սիրով բարբոքիլ բարեոյն համար, հեռաւորը ազատած, զուարթացած և կենդանի՛ էր։

Վաղայալորդ օրն, հազիւ ժամադրավայրը հասայ, սա՛ռ՝ի վաղուց ինձ կոպասէր Էտիթ անհամբեր. Շարթուան վերջը չի հասած ամենալաւ և ըստ պատշաճի գինուորագրուած էի սքանչելի վաշտի մը մէջ, որոյ անարժան զօրահատաքն էի, և այդ դունդը, ամենեին երբէք չե՛մ երկնչիր անուանել «Փարիզու հրեշտակներն»։

Մէկ ամիս եւ քը, այնպէս լաւ ինքզինքին եկեր, այնպէս կատարեալ քաջառողջ, այնչափ զուարթափոյթ կայտառ եղեր էր, որ Վան—Օվէն ուրախութենէն ինքիրմէն ելած, կ՝աղաղակեր.

«Ահաւասիկ Ֆրանքֆորթիսթօրֆիուս և ընկերը բերել տալու ժամանակն եկաւ։

Արդէն իսկ Էտիթի գոյնը երեսէն խոյս տուեր էր։

«Զէ՛, պոռացի աշխուժիւ, թողունք Սթօրֆիուս և ընկերքը, թող Հուէնոսէ անդի՛ն մնան տեղերնին։

—Ո՞ երկինք, տոքթէօ՛ր, պիտի արդիլէ՞ք աղջկանս...

—Ամուսնանա՞լ, բնաւ երբէք, այլ ամուսինը։ դեթ զայն... Ատենէ մը եւ քը, պիտի տեսնենք և այդ բանն ինձ կը պատկանի։

—Ինչ ըսիք, ձե՞զ։

—Մթթէ Էտիթ քիչ մ՝ալ իմ զաւակս չէ՞.

—Ա՛յո՛. այո՛։

Եւ քանի մը տարի եւ քը, օր մը Վան—Օվէնի մօտը երթալով ըսի։

Էտիթնիս կարդելու ատենն եկաւ։

—Պա՛հ, էյ ո՞ւրու հետ նայինք։

—Լուսիէն տը Գ...ի հետ։

—Ինչպէ՞ս, այն արուեստագէ՞տը որոյ առաջին պատկերը ինձ գրել տուաւ աղջիկը։

—Ըսէք ազնուականը, որ իւր հօրը պարտքերը վճարելու համար կամովին աղքատանալէ զինի, իւր տաղանդով վերստին նոր հարստութեամբ մը վերականդնեցաւ։

—Արուեստագիտի հարստութի՛ւն մը.

—Որուն վրայ իմ կողմանէս միլիոն մը կը յաւելում։

—Միլիոն մը, էյ ուստիյ պիտի առնուի դայդ

—Ձեր արկղէն։

—Օ՛ն։

—Բժշկութեան այյագիններս պարտական չէ՞ք ինձ. Մէն մի մերժմանս առեն հարիւր անգամ չի կրկնեցի՞ք թէ -Էն շատ լաւ, ադդպէս բլայ, եռքը կը նայինք, Դուք որյուի ուղէք, դարձեալ աղջկանս փրկութեան գինը երբէք բաւական բարձը նշանակած չպիտի լինիք.

—Անտարակոյս, բայց...։

—Կը կարծէք թէ շատ քիչ եղած լինի մէկ միլիոնը, լաւ երկու ըսենք. Դարձեալ զայն Էտիթի ամուսնոյն կուտամ յօժիա։

Վան—Օվէն տակաւին կատարեալ այո՛ չէր ըսէր։

Բայց Էտիթ անշուշտ զմեզ մոռիկ կընէր, յանկարծ եկաւ հօրը դիրկը նետուեցաւ հայրը յոգթահարեալ էր։

Ապա... ապա ահա այսպէս հրաշիւք ինն վերաբարոյց ըրի ղՏիկին որ Դ... ահա այս կերպիւ կը մտածեմ թէ կընան բուժիլ Բարիզեան փափկամարմնութենէ բռնուած մեծափարթամ տիկնայք, աղջկունք և մանաւանդ այրիներն։

Զօր օրինակ,

Աշխատութեամբ, գթութեամբ և սիրո՛վ։

Այս էր ահա տոքթոր Միւլլէրի ամբողջ մոգական հմտաքը։

Կէս գիշեր կը զարնէր։

Ունկնդիրք ոտք ելան մեկնելու համար։

Այլ դահլիճէն դուրս տակաւին իրենցմէ մէկը չելած մարդիզուհին դիմեց դէպ ի ծերունի բժշկին, ինքնակամ նորա երկու երեսները համբուրեց և ամենուս ներկայութեանը գոչեց։

«Շնորհակալ եմ խորհրդակցութիւններնէդ, տոքթոր, վաղը առաւօտուն եկէք դիս առնուլ որպէս զի մեր խեղճերուն առաջին սովորական շըրջանիս ընե՛նք. երթանք։

Շարլ Ֆրէ՛ Թարգմ. Վ. Քիւրքճեանն

*
* *

Իւր հաւատարմութեամբ հանրածանօթ աշխատասէր երիտասարդ մը, կուզէ վաճառատան մը մէջ օգնական դրագրի և կամ ուրիշ յարմար պաշտօն մը վարել ուզողը պէտք է դիմէ Ղալաթիա Գոմէսիոն խան թիւ 69

ՄԻ ՄԵՆԱՔ ԵՐԲԷՔ

Առանց ժամացոյցի

քանի որ Բարիզեան լաւ բանող զրպանի ժամացոյցներ Մի-Միանգն 45 ղրուշի անհաւատալի գնոյ մը փոխարէն կ'վաճառի. Սկլաճեան էֆ. ի վաճառատան մէջ ի մանուտ փաչա թիւ 244 ար գիմաղներն պիտի գտանեն նաև տարօրինակ աժանութեամբ զանազան տեսակ ընտիր ժամացոյցներ. Ոսկեդրամագ յոյժ ճաշակաւոր չրթաներ եւ նորաձեւ ապարանջաններ։

ՊԱՐԶ ՕՐԱՑՈՅՑ

1889

Գին 40 փարա

Կը գտնուի Ազգային Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան դրասենեակը, Կ. Պոլիս, Մեծ-Նոր խան միջնայարկ, թիւ 48 49 50, և բոլոր Հայ դրավաճառաց քով.

Հիւանդանոցի Հոգաբարձութեան կնիքն չը կրող օրինակներն վաւերական չեն։

ՇԱՀԻՆՏ ԳՈՒՄԲԱՆԻԱՍԸ

ՍՐԿԱՐԱՆ ԳԵՆԱՊԷՏԸ ՏԷՊՊՕՍՈՒ

ԻՍԹԱՆՊՈԼ ԱԼԱՃԱ ՀԱՄԱՄ

Ապուտ էֆ. խսնր գուբպիտէ Ն° 42

Պալատէքի սերլէհվալը եէնի քիւշտա օլան Ցէբօզիթօտա՝ Էվրօբանըն վէ պախուսուս Ֆրանսանըն էն մէշհուր ֆապրիգալարընտան պէրինճի Նէվի սիկարա քեաղըտը թէտարիք իթտիրիլուպ, իմալ վէ ֆիրուխթ օլունմագտա տուր։ Մուհթերեմ էհալինին իսթիմալ իթտիկի տուխանըն նէվի հեր գանղիսի օլուր իսկ օլուն, ա՛լա խալիս բիրինճատէն մա՛մուլ օլան մէգքիւր քեաղըտըն էրլէկի անճագ աղրգա ֆէվքելատե լէզզէթ վէ թաթլըլըգ կէթիրմէքտէն իպարէթ տիր։ Կէրէք իսթամպոլ վէ կէրէք թաշրալար իչուն վուգուս պուլանճագ սրբարբշլար սուհուլէթլէ վէ աթիտե միլնտէրիճ շարթլար իւզրե իճրա օլունուր։

Պիրինճի.— Կէօսթէրիլէն նիւմունէլէր մուճիպինճէ կէրէք քեաղըտլարըն ճինսի վէ կէրէք ատէտլէրի տօղրու օլանճագ տուր։

Իքինճի.— Սրբարբշլարը կիւնինտե թէուլիմիտուպ էօյլէ "Պու կիւն օլմատը, եարըն օլանճագ,, կիպի սեզլէր իլէ միւշտերիլերի ալտանթմահանճագ տուր։

Իւչիւնճի.— Կէրէք քեաղըտլարըն արալարընտա վէ կէրէք բեսիմլերտե ա՛սլա թագլիտ պուլունմահանճագ։

Թէշրիճէ բաղվէթ պուլուրանճագ էֆէնտիլէր իշպու իւանբմշղտա միւնտէրիճ շարթլարը թէմամէն իճրա իթմէքտե օլտուղումուզու թաստիգ իտէճքլէր։

ՇԱՀԻՆՏ ԳՈՒՄԲ.

—Նէ օ Սամուէլ աղա, կէչմիշ օյա, նէ՞ օլտու քի պէօյլէ օմուզունը դօլունը պաղլամըշըն։

—Սօրմա պիրատէր կէչէն կիւն Պէյօղլունտա իշիմ վարըտը, տօղրու եօլտան կէչէրքէն թրամվայ պէկիրինին պիրի հարըն ըմըշ, օմուզումը դարմա՞ըն մը

—Հաֆըզ Ալլահ նէ՞ պէօյլուք դաղա։

—Օնտան պէրի պէշ կիւնտիւր ճէրահ պաղբեօր., տահա օ կիւնիւ 130 ղրուշա պիր դաթ եէնի գօսթիւմ ալմըշըտըմ՝ ճադէթին օմուզը բարչա բարչա օլտու օնա եանարըմ։

—Շիմտի աղնա՛տըմ.. ուճուղ գօսթիւմլէրին դումաշը սաֆի օթտուր, հայվան օմուզունտան դարմըշ իսկ հարընլըղընտան ատէկիլ ատճընտան դարմըշ։

—Էօյլէ իսկ գուլաղըմա գիւբէ օլսուն տա, պիր տահա եէնի բուպա կիյինիրսէմ թրամվայ պէկիրի եանընտան կէչմէյիմ։

* *
*

Պու սապահ վէքիլհարճըն պիրի Պաղչէ ղարբոնտա տուրմուշ պիր արապաճըլէ նէվ թարդ պիր բաղարլըք էթմէքտէ իսի։

—Պադսանա արապաճը՛, եարըն քի բաղաբ կիւնիւ տիւյունիւմիւզ վար դըղ ալմաղա կիտիլէճէք, բաղարլըգըմըզ ուեարսա էվի թարիֆ իտէյիմ եարըն սաաթ ալթըտա կէլիրսին.

—Պաշ իւսթիւնէ։

—Սահաթ եէտիտէ կէլին տլմաղա կիտիլէճէք օնտա կէրի տէօնիւլէճէք, նէ՞ վերէճէյիզ։

—Սիզ պիլիրսինիզ.. տէօրթ մէճիտիյէ վերին։

—Տէօրթ մէճիտիյէ չօք տէկի՞լ մի։

—Էֆէնտիմ պու տիւկիւնտիւր պաշկա չէյէ պէնղէմէզ, պիղտէ ոլէօյլէ կիւնլէրէ պէքլէրիզ.

—Բէք էյի վերէյիմ, ամա պաք սանա սէօյլէեիմ, եէնի բուպան վա՞ըմը։

—Պուլունուր էֆէնտիմ։

—Եէնի բուպալարը՞ը կիյինմէլիսին, պիր թաղէ թրաշ օլ, սաչլարընըտա գէսսիր տէ պէրպէր ալաֆրանկա տիւզելթսին, պու ֆէս օլմաղ, եէնի պիր ֆէս ալմալըսըն, եէնի չիղմէլէր կիյին. էյինէ պէյազ հյուվվնելէր դօյաճադսըն...

—Զորպաճը պէն ճայարմ կէյէմէմ։

—Նիշի՞ն...

—Կէլինի պէն ալաճաք տէյիլիմ. կէօրէն կէօրմէյէն կիւվէյի պուարը տէյէճէքլէր։

*
* *

Բէնչէմպիհ սապահը պիր սարաֆ տիւքեանը էօնիւնտէ տիւքեանճը իլէ միւշթերի մապէյնինտէ պիր մարաղա պաշլանըպ դավկա կիթտիքճէ պէօյիւմէտէ սէյիրճիլէրտէն պիրի միւտախէլէ եախպ գավղայը մէն էթմէք իւզրէ տէտի.

—Կարպիս աղա վաղ կէչ, ոիղ խըսըմ ագրապա օլաճադսընը. իշիմէն կէօրէն նէ՞ տէր։

—Էյի ամա պիղ օնա խըսըմ տէտիքճէ, օ պիղէ տօլապ չէվիրիեօր։

—Նէ եարայըմ դարտաշ, եապանճը ատամտան էօտիւնճ իստէնի՞ր մի։

—Իշ նէ՞ տիր, հէյլէ օնու աղնաթ իլքին.

—Գարտաշ պու պիղէ հէմ խըսըմ, հէմ մաղազանըն սարաֆը յտը. պիր այ էվվել կէլտի իշ կիւն իշիւն երիմի չըմէնաբֆէր էօտիւնճ իսթէտի. չըմէնաբֆերլերի պիղտէն ալտը, կէօթիւրմիշ պաշկա եէրէ ըէհինէ գօմուշ- պու կիւն եարըն բարտավար կէլէճէք ըէհինատէն չըդարբրբրմ տէտի. օնտան պէրի իբի այարը պէնի տլտատը. էվվելի կիւն եէմին պիլլահ էթտի քի բէնչէմպիհ սապահը վերիլմ տիյէ.

—Էյ եօդ արթըգ, սէնտէ չըմէնտրֆէրլերի վերմէլիսին.

—Պէ դարտաշ պիր սահաթ էվվել, քիմին եանընա ըէհին պրաքմըշըտամ օնուն մաղազասընա կիթտիմ, պու սապահի տիւմանատան մաղազայը պուլամատըմ,

—Տօղրու տրը. Հասքէօյ վարօրու տա դէօրիւյէ կիտէճէքքէն Գեաղրահանէ գէօյունէ կիթտի պու սապահ.

—Էյ չիմտի սաղլամ սէօզ, հանկը կիւն վերէճէքսին չըմէնալֆերլերի.

—Բաղար երթէսի սապահը մութլաղ վերիրիմ, ֆապաթ հավա պէօյլէ տիւմանը օլուրսա դարըշմամ.

ՀՐԴԵՀԻ ԵՒ ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՐԹՀ ՊՐԻԹԻՇ ԷՆՏ ՄԷԸՆԹԱՑԼ
Դրամագլուխ Անգլ. Ոսկի 3,000,000 · Պահեստի դրամ 6,243,127 Հասոյթ 1887 Տարւոյ 1,932,320

ՆՈՐԹՀԲԸՆ ԼԻՇՈՒԲԸՆՍ
Դրամագլուխ Անգլ. Ոսկի 3,000,000 · Պահեստի դրամ 1,421,200 Հասոյթ 1887 Տարւոյ 946,800

Ընկերութիւնքս Պոլսոյ մէջ ունեցած Միացեալ Գործակալութեան միջոցաւ հրդեհի դէմ ամէն կարգի վտանգաւոր ապահովագրութիւններ ի գործ կը դնեն չափաւոր դնով, և իրենց ցոյց տուած դրամական երաշխաւորութեամբ մեծ գումարներ ապահովագրողաց կրնան վստահաբար դիրենք ներկայացնել, նաև իրը ապացոյց իրենց հաստատութեան, միայն հրդեհի ճիւղին համար մինչև ցարդ տուժած ՃՇամանին 15,000,000 Անգլիական Ոսկին կանցնի.

ԾՈՎԱՅԻՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Դրամագլուխ Անգլ. Ոսկի 5,000,000 · ՅԱՐԻԹԱՑՆ Պահեստի դրամ Անգլ. Ոսկի 234399

Ընկերութիւնս կ'ապահովագրէ շոգենաւուց և առագաստանաւուց մէջի ապրանքներն եւ դրամագարներն խիստ օգտակար պայմանաւ։ Դնոց և այլոց վրայ տեղեկութիւն առնուլ ուզողք կը հրաւիրուին դիմել Ղալաթիա Գօսէսիօն խանի անկիւնն երկաթէ կամրջին վրայ նայող սենեակն, առ ԴԱՌՆԻԿ Ց, ՄԵՐՈԲԵԱՆ Գործակալ Կ. Պոլսոյ վերոյիշեալ երեք Ընկերութեանց.

— 58 —

Պէրարտ.— (Գտաւ ժամանակը այդ բանը մտքէն անցնելուն.)

Պլանշ.—Գոնէ իշխան կամ ազնուական ես, հայրս շատ կը վախնայ անոնցմէ.

Ֆրանսուա.— Չէ, Աստուած չընէ, իսկ առնուս.. (ի՞նչ ըսեմ, ի՞նչ ընեմ) կոչէ. մահի է աղրաս դպրոցական մեմ։

Պէրարտ.— (Ասանկ ալ ստախօ՛ս.)

ՏԵՍԻԼ Ե

Նոյնք, Բիէն, Բարտոյեան (վերարկուով)

Բիէն.— Հո՞ս է.

Պէրարտ.— Դրսէն ոտքի ձայն կառնեմ.

Պլանշ.— Զբլլայ թէ հայրս դայ.

Պէրարտ.— Եկ դնա՛ պարսն.

Ֆրանսուա.— Ա՛հ, մէյմը ձեռքս անցնէի այն անզգամը, ի՞նչ կայ որ երկեր հանգստութիւնս կը խանգարէ.

Պլանշ.— Պէրարտ, գետեղերքին դռնէն շուտ վախցուր զինքը.

Ֆրանսուա,— Ի՞նչ, ասանկ շուտով պիտի ձգեմ երթա՞մ, վաղն ալ պիտի սիրե՞ս զիս.

Պլանշ.—Եւ դո՞ւն։

— 55 —

Պլանշ.— Ա՜հ, ցերեկները մտքէս չելլար, գիշերները երազիս մէջ կը յիշեմ, հիմա ալ կուզեմ որ քովս գտնուի, հոս աչքիս առջևը և բերնովս իրեն ըսեմ թէ՝ երջանիկ եղիր. ո՜հ այո՛, զքեզ կը սիր...

Ֆրանսուա.— Կը սիրեմ զքեզ, ըսէ լմնցուր, կը սիրեմ ըսէ և ալ բանէ մը մի վախնար, վասն զի ատանկ սիրուն բերնի մը մէջ կը վայելէ այդ խօսքը.

Պլանշ.— Պէրա՛րտ, Աստուած իմ, մարդ չկա՞յ, ձայն մը, մեկը չիկա՞յ։

Ֆրանսուա.—Ի՞նչպէս չի կայ, երկու սիրահար ենք հոս, մեր իրար գտնելը աշխարհ գտնելու չափ է։

Պլանշ.— Պարսն, ուսկի՞ց կու դաս։

Ֆրանսուա.— Ինչո՞ւ կը հարցնես, երկինքէն գամ դժոխքէն գամ, սադայել ըլլամ Գաբրիել ըլլամ, միշտ կը սիրեմ զքեզ։

Պլանշ.— Ո՛հ, Աստուած իմ ողորմէ ինձ և գթա, կը յուսամ որ մարդ չտեսաւ հոս գալդ, դուրս ելիր շուտ, եռքէն հայրս..

Ֆրանսուա,— Դո՜ւրս մի ելլեմ, երբ թեւերուս մէջ քու բարախող սիրտդ կը սեղմեմ, դուրս մի ելլել, երբ ես քուկդ եմ և դու

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆԸ.

ԱՄԱՌՕՏ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ

Ի ՊԷՏՈ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԱՅ

Դիմն 100 բարա

Պոզաճեան Բիւզանդ էֆէնտիի աշխատասիրած սոյն նոր Ազգային պատմութիւնն, ոչ միայն իւր պարզունակութեամբ և լեզուին մաքրութեամբ, այլ նաև նմանը ցարդ չտեսնուած գնոյ ժամանութեամբ խիստ յարմար դասագիրք մ՚է մեր ազգային վարժարանաց համար։

Կեդրոնատեղին է հեղինակին գրասունն, Զաքմաքճըլար թիւ 56

ՏԷՐ – ԽՄԲԱԳԻՐ

ՏԻՐԱՆ Գ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԳՐԱՇԱՐԱՅ ԸՆԿ.

معارف نظارت جلیله‌سی رخصتنامه‌سیله طبع اولنمشدر

ՖԼՕՐԻՕ ԵՒ ՌՕԶԱԹԹԻՆՕ

ՇՈԳԵՆԱՒԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԻՏԱԼԱԿԱՆ

Աւրէ ՈՒՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴ ԴԷԶ ՄԻՆՉԷՐԷՆԷ Լ ՍԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

Ամեն երկուշաբթի Կ. Պոլսէն կը մեկնի ի Մարսիլիա, հանդիպելով Տարանտոյ, Զմիւռնիոյ, Քիոս, Պիրէօն, Քամանտա Մէսինա, Բալէրմոյ, Նաբոլի, Լիվոռնա և Ճէնովա։ (Սոյն ճանապարհը երկու շաբաթը անգամ մը միայն Զմիւռնիա և Քիոս չի հանդիպելով Սելանիկի համար կը մեկնի։)

Ամեն երկուշաբթի Սուլինա, Կալաց և Խարայիլ։

Ամեն Չորեքշաբթի Պրէօն, Պրինտիզի, Պար, Անքոնա, Վենէցիա և Թրիէսթէ։ Ամեն Հինգշաբթի ուղղակի յՕտէսա։

Երկուշաբաթը անգամ մը եչ. օրեր Սամսոն, Տրապզոնա Պաթում։ Դիւրութիւն և հանգստութիւն կը տրուին ուղեւորաց։ Զսխաւոր գին Օրինաւոր գներով վաճառք կընդունուի Եւրոպ երկիրներու համար

Դիմել առ Պոլսոյ մանուաճիւրնՊահէք գաբու թիւ 59

ալ իմս ես, հիմա բերնովդ ըսիր կը սիրեմ զքեզը։

Պանչ.— Ա՛հ, հիմակուան ըսածներս մտիկ ըրեր ես։

Ֆրանսուա.— Անտարակոյս, կա՞յ ուրիշ հրեշտակային ներդաշնակութիւն մը որ աւելի քաղցր հնչէ տականջիս։

Պանչ.— Այսքան խօսելայր բաւական է, Աստուծոյ սիրոյն համար, ալ դուրս ելլ։

Ֆրանսուա.— Դո՛ւրս մի ելլել, երբ քու վիճակդ իմ վիճակիս հետ կապուած է, երբ մեր երկուքին աստղը միևնոյն հորիզոնին վրայ կը փայլի, երբ քու անարատ սիրտդ արթնցնելու, երբ աչուընդդ 'ի լոյս բանալու համար Աստուած զիս է ընտրեր, և հոս առաջնորդեր է, ի՞նչպէս կրնամ քեզ ձգելու երթալ, սէրը հոգւոյն արևն է անոր մեղմ բոցին տաքութիւնը չես զգար, այն արքունական գաւազանը որ մահ կուտայ և կառնէ պատերազմներու մէջ, վասակած փառքը մեծի անուն ստանալը, կայսրածները, հոգեր ունենալը կայսր կամ թագաւոր ըլալը բոլորն ալ մարդկային ոչինչ բաներ են, այս աշխարհիս վրայ ամեն բան եւսեւ է եւսեւ կանցնի

անհետ կելլայ, մինակ մէկ բան մը երկնային տիւական սէրը, ա՛յ Պանչ, այս սէրը սիրահարիդ քեզի բերած երջանկութիւնն է, այն երջանկութիւնը, որ երկնքի դրանդ առջեւը կ՚սպասէր, կեանքը ծոցիկ մ՚է և սէրը անոր անուշ հիւթը, սէրը այն երկնքի չնորհն է որ զօրութեան վրայ կը կրթնի։ Ձեռքդ ձեռքիս մէջ ասանկ անուշ կերպով մոցած մնար ալ նոյն սէրէն է, սիրենք ուրեմն զիրար, սիրենք այսուհետև։

Պանչ.— Հանդարտ ձգէ զիս կարդամ։

Պէրարտ.— (Դարձը ապէկ կարդին է.)

Ֆրանսուա.— (Ալ բռնուեցաւ) մէյ մը լսեմ, կը սիրեմ զքեզ ըսէ։

Պէրարտ.— (Վա՛յ անիրաւ մարդ).

Ֆրանսուա.— Ով իմ Պանչս, ըսէ։

Պանչ.— Լսեցիր արդէն և գիտես։

Ֆրանսուա.— Այո՛, ալ հիմայ երջանիկ եմ։

Պանչ.— Ես ալ թշուառ եմ։

Ֆրանսուա.—Ամենեին, ինչո՞ւ ըլլաս թշուառ, ինծի հետ դաս ալ երջանիկ ես։

Պանչ.— Անծանօթ ես ինծի, անուանդ ըսէ որ իմանամ։